Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31907
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

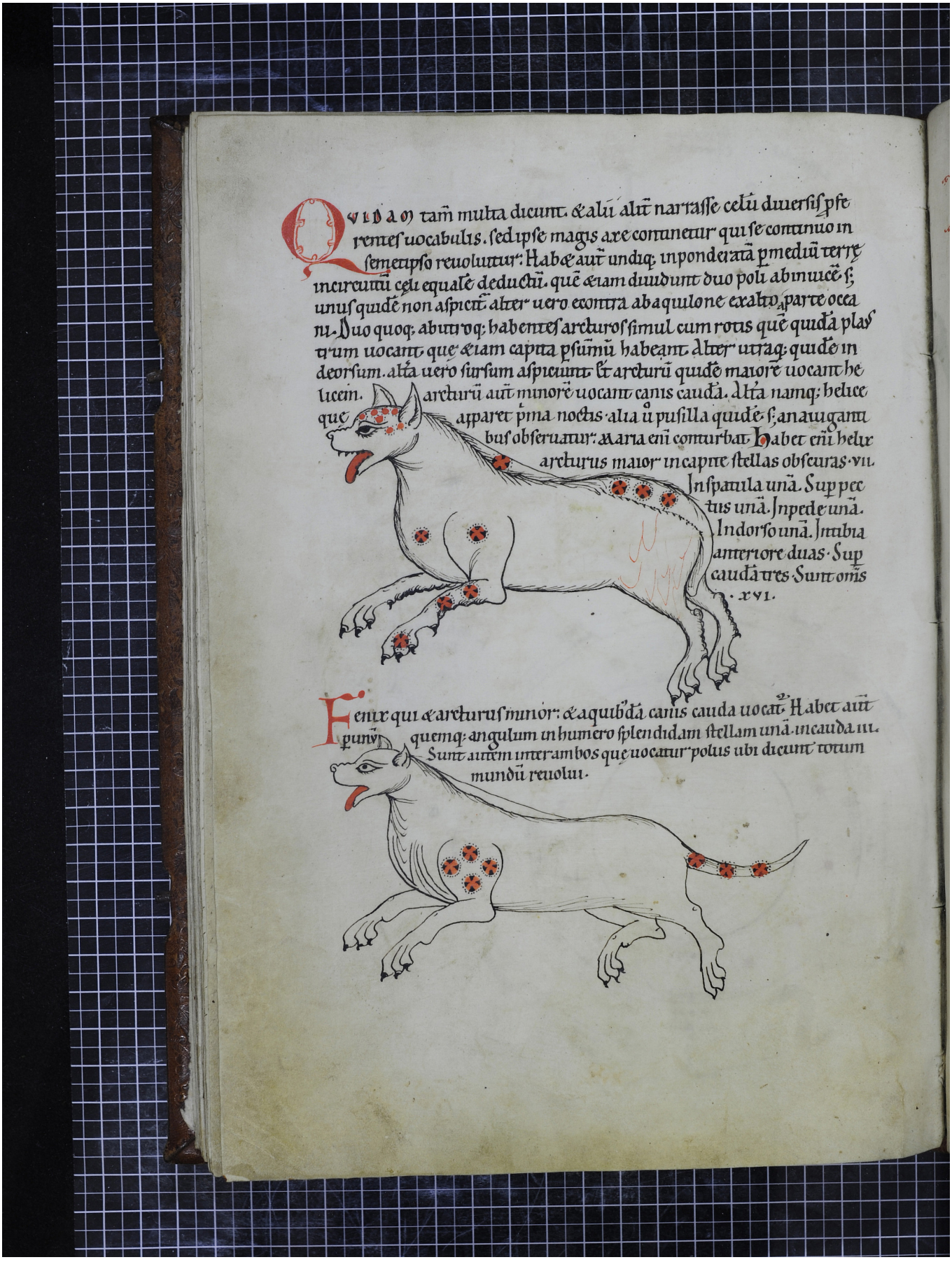

Quidam tam multa dicunt & alii aliū narrasse celū diuersis pfe
rentes uocabulis. sed ipse magis axe comanetur qui se comanuo in
semetipso reuoluitur. Habē autē undiq; inponderatā p medū terre
incircuitū celi equalē deductū. quē & iam duudum duo polū abnuicē s;
unus quidē non aspicit alter uero econtra ab aquilone exalto, parte occa
nu. Duo quoq; abutroq; habentes arcturos simul cum rotis quē quidā plas
trum uocant quę & iam capita psumū habeant alter utraq; quidē in
deorsum. alta uero sursum aspiciunt. Et arcturū quidē maiorē uocant he
licen. arcturū aut minorē uocant canis caudā. Alta namq; helice
que apparet pma noctis alia ū pusilla quidē. s; anauigantī
bus obseruatur. Maria enī conturbat. Habet enī helix
arcturus maior in capite stellas obscuras. vii.
In spatula unā. Sup pec
tus unā. In pede unā.
In dorso unā. In rubia
anteriore duas. Sup
cauda tres. Sunt omis
. xvi.

Fenix qui & arcturus minor. & aquilā canis cauda uocat. Habet aut
punctū quemq; angulum in humero splendidam stellam unā. in cauda u.
Sunt autem inter ambos quę uocantur polus ubi dicunt totum
mundū reuolui.